

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/182/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3019200459
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3019200459.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Jozefa Šuleka v právnej veci žalobcu G., s. r. o. so sídlom P., X. XX, W. XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou CHARGE DAVOUÉ UJ s. r. o. so sídlom Vlárka 458, Trenčín, IČO 47 253 894, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 14. augusta 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia v záhlaví tohto rozsudku označeného rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 09. 05. 2019, ktorým bola žalobcovi podľa § 155 ods. 1 písm. f) bod 4 Daňového poriadku v znení účinnom do 31.12.2015 v nadväznosti na § 165e ods. 2 Daňového poriadku uložená pokuta vo výške 9 100 euro za správny delikt podľa 154 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku - uplatnenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie III. štvrťrok 2015 vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa § 79 zákona č. 222/2004 Z. z.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že nezákonnosť rozhodnutia žalovaného vidí v dôvodoch uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) a g) S.s.p. Celé rozhodnutie správcu dane a žalovaného je podľa žalobcu vydané v hrubom rozpore s § 154 ods. 1 písm. g), § 165e ods. 2, § 155 ods. 1 písm. f) bod 1 Daňového poriadku, pretože žalobca sa žiadneho správneho deliktu nedopustil. Žalobca je toho názoru, že právo na odpočítanie DPH si uplatnil podľa účtovných dokladov a objektívnych skutočností. Žalobca dodal, že skutočnosť, že bol vyrubený rozdiel DPH podľa subjektívneho názoru správcu dane uvedeného v protokole a v jeho rozhodnutí, nemôže zakladať zavinenie žalobcu či už vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu alebo nedbanlivosti vedomej alebo nevedomej a naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty správneho deliktu po objektívnej stránke (konanie, následok, príčinný vzťah medzi konaním a následkom) ako aj po subjektívnej stránke.

3. Žalobca v žalobe ďalej tvrdí, že správca dane nevykonal žiadne daňové konanie vo veci údajného správneho deliktu a nemohol si tak uplatňovať svoje ústavné, základné a procesné práva. Žalobca v žalobe namieta, že správca dane mu neoznámil, že z vlastného podnetu začal daňové konanie vo veci správneho deliktu podľa § 58 ods. 1 písm. b) Daňového poriadku a neoznámil mu ani to, že sa údajne správneho deliktu dopustil, čím boli zmarené práva žalobcu a zároveň porušené procesné povinnosti správcu dane. V konečnom dôsledku tak správca dane, bez toho, aby vykonal procesné

úkony a dokazovanie a bez toho, aby žalobca mohol realizovať svoje práva v konaní o delikte, iba vydal rozhodnutie o pokute. Žalobca tak nemohol navrhovať a predkladať dôkazy, vyjadrovať sa k dôkazom a k priebehu konania. Žalobca v žalobe taktiež tvrdí, že daňové konanie sa ani nezačalo, pretože daňové konanie vo veci správneho deliktu je začaté dňom, keď správca dane vykoná proti žalobcovi prvý procesný úkon.

4. Žalobca v žalobe taktiež poukázal na to, že správca dane neuviedol jediný dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnosť, že žalobca nemá nárok na odpočítane DPH vo výške uvedenej v daňovom priznaní. Taktiež správca dane neuviedol jediný dôkaz, že sa žalobca dopustil správneho deliktu a zavineného protiprávneho konania, teda že žalobca si zavineným konaním (zavineným porušením povinnosti) uplatnil nárok podľa zákona č. 222/2004 Z. z. vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť.

5. Žalobca v žalobe k rozhodnutiu žalovaného uviedol, že tento sa arbitrárne stotožnil s rozhodnutím správcu dane, keď v stručnom odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný uviedol, že podkladom pre vydanie rozhodnutia o pokute bolo právoplatné rozhodnutie o vyrubení rozdielu na DPH a námietku žalobcu o nenaplnení všetkých znakov skutkovej podstaty správneho deliktu vyhodnotil ako nedôvodnú.

6. Žalobca súčasne so správnu žalobou podal návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, o ktorom krajský súd rozhodol uznesením č.k. 11S/182/2019-43 zo dňa 08.01.2020 tak, že návrh zamietol, keď dospel k záveru, že neboli zistené dôvody pre jeho priznanie.

7. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, ktoré si súd od neho vyžiadal uviedol, že žalobné námietky sú identické s odvolacími námietkami a žalovaný v plnom rozsahu zotrváva na skutočnostiach a prijatých záveroch uvedených v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia. Žalovaný zdôraznil, že podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia bolo právoplatné rozhodnutie, ktorým bol žalobcovi určený rozdiel v sume 91 000 euro za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2015, a to nepriznaním žalobcom uplatneného nadmerného odpočtu v sume 2 613,94 euro a vyrubením dane v sume 88 386,06 euro. Podľa žalovaného je nadovšetko zrejmé, že žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku a správca dane postupoval správne, ak za uvedený správny delikt uložil žalobcovi pokutu. Konkrétne išlo o právoplatné rozhodnutie Daňového úradu Žilina, pobočka Dolný Kubín č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.11.2018, ktorým ako bolo vyššie uvedené bol žalobcovi určený rozdiel v sume 91 000 euro za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2015, a to nepriznaním žalobcom uplatneného nadmerného odpočtu v sume 2 613,94 euro a vyrubením dane v sume 88 386,06 euro. Žalovaný vo vyjadrení dodal, že žalobca mal možnosť sa vyjadriť ku skutkovým zisteniam ako i k dôkazom a tieto mohol predkladať ako i navrhovať.

8. Žalobca v replike a žalovaný v duplike zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

9. Z administratívneho spisu predloženého žalovaným na žiadosť súdu vyplýva:

10. Rozhodnutím Daňového úradu Trenčín č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 09.05.2019 bola žalobcovi podľa § 155 ods. 1 písm. f) bod 4 Daňového poriadku v znení účinnom do 31.12.2015 v nadväznosti na § 165e ods. 2 Daňového poriadku uložená pokuta vo výške 9 100 euro (10 % z určeného rozdielu dane) za to, že si žalobca za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2015 neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet v sume 2 613,94 euro, ktorý mu však nebol priznaný a naopak žalobcovi bola vyrubená vlastná daňová povinnosť v sume 88 386,06 euro a určený rozdiel v sume 91 000 euro, teda žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa 154 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku - uplatnenia nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2015 vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa § 79 zákona č. 222/2004 Z. z. Správca dane vyšiel zo zistenia, že Daňový úrad Žilina, pobočka Dolný Kubín ukončil u žalobcu daňovú kontrolu vydaním rozhodnutia č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05. 11. 2018, ktorým bol žalobcovi určený rozdiel v sume 91 000 euro za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2015, a to nepriznaním žalobcom uplatneného nadmerného odpočtu v sume 2 613,94 euro a vyrubením dane v sume 88 386,06 euro a toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 20.02.2019. K odvolaniu žalobcu rozhodol žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím tak, že napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 09.05.2019 potvrdil s odôvodnením, že správca dane pri ukladaní pokuty postupoval v súlade s § 155 ods. 1 písm. f) bod 4 Daňového poriadku v znení do 31. 12. 2015.

11. Senát Krajského soudu v Trenčine konající jako správní soud (§ 23 ods. 1 S.s.p.), v kterého pravomoci je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia (§ 6 ods. 1 S.s.p.), ako vecne (§ 10 S.s.p.) a miestne príslušný na konanie (§ 13 ods. 1 S.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 S.s.p.) zisteného správnym orgánom (§ 119 S.s.p. v spojení s § 197 S.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu podľa § 177 ods. 1 S.s.p., v rozsahu (§ 182 ods. 1 písm. c/ S.s.p.) a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), pričom rozsahom a dôvodmi žaloby je súd v správnom súdnictve viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), pokiaľ nejde o vady, na ktoré prihliada ex offa (§ 134 ods. 2 S.s.p., § 195 S.s.p.) a po zistení, že správna žaloba bola podaná oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 S.s.p.), zastúpenou advokátom (§ 49 ods. 1 S.s.p.), v zákonnej lehote (§ 181 ods. 1 S.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré môže byť predmetom súdneho preskúmania (§ 6 ods. 2, § 7 S.s.p.), vec rozhodol bez pojednávania (§ 107 ods. 2 S.s.p. v spojení s § 182 ods. 1 písm. g/ S.s.p. a § 105 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a po oboznámení sa so správnou žalobou, vyjadreniami účastníkov konania, ako aj s obsahom súdneho a administratívneho spisu dospel správny súd jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v spojení s § 139 ods. 4 veta prvá S.s.p.) k záveru, že nakoľko rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, a keďže v konaní žalovaného správneho orgánu nezistil správny súd ani takú vadu, na ktorú má povinnosť prihliadať ex offa (§ 134 ods. 2 S.s.p., § 195 S.s.p.), nie je možné priznať správnej žalobe úspech a teda žaloba nie je dôvodná, preto verejne vyhláseným rozsudkom (§ 137 ods. 4 S.s.p.) vyslovil, že sa žaloba zamietá (§ 190 S.s.p.).

12. Podľa § 154 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku, správneho deliktu sa dopustí ten, kto uplatní si nárok podľa osobitných predpisov vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa osobitných predpisov.

13. Podľa § 155 ods. 1 písm. f) bod 4 Daňového poriadku v znení do 31.12.2015, správca dane uloží pokutu vo výške rovnajúcej sa súčinu trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky a sumy súčtu vlastnej daňovej povinnosti zistenej správcom dane a nadmerného odpočtu uvedeného v daňovom priznaní alebo v dodatočnom daňovom priznaní.

14. Podľa § 155 ods. 4 veta pred bodkočiarkou Daňového poriadku v znení do 31.12.2015, ak trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky v prípadoch podľa odseku 1 písm. f) nedosiahne 10%, pokuta sa uloží vo výške rovnajúcej sa 10% zo sumy podľa odseku 1 písm. f).

15. Definíciu správneho deliktu právna úprava nepozná. Podľa teórie, správne delikty členíme na priestupky, iné správne delikty fyzických osôb postihované na základe zavinenia, správne delikty právnických a fyzických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie, správne disciplinárne delikty a správne poriadkové delikty. Pokiaľ ide o správne delikty právnických osôb, ktoré sú postihované bez ohľadu na zavinenie, týmto deliktom je protiprávne konanie, ktorého znaky ustanovuje zákon. Ide o rozsiahly počet správnych deliktov, ktoré sú upravené v rôznych zákonoch, napr. daňový poriadok, colný zákon, stavebný zákon, živnostenský zákon, zákon o ochrane spotrebiteľa, zákon o obecnom zriadení, zákon o zbraniach a strelive, zákon o cenných papieroch, zákon o lesoch, zákon o ochrane pred požiarmi, katastrálny zákon a mnohé ďalšie. Subjektom tohto deliktu (deliktu právnických osôb postihovaného bez ohľadu na zavinenie) môže byť daňovník, podnikateľ, výrobca, kontrolovaná osoba a pod., pričom nie je ním štatutárny orgán, ani jednotlivý zamestnanec, ale právnická osoba. Charakteristickým znakom tohto deliktu je absolútna objektívna zodpovednosť za jeho spáchanie čo znamená, že sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti.

16. Správny súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že správca dane a žalovaný v posudzovanom prípade postupovali zákonným spôsobom a ich záver, že žalobca v danom prípade naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku je správny. V prejednávacom prípade ide o správny delikt postihovaný bez ohľadu na zavinenie, a preto na naplnenie skutkovej podstaty tohto správneho deliktu postačuje, ak subjekt správneho deliktu, v tomto prípade žalobca poruší zákonom ustanovenú povinnosť. Zavinenie sa pri tomto správnom delikte neskúma, nakoľko pri tomto správnom delikte sa vychádza z absolútnej objektívnej zodpovednosti. Je preukázané, že právoplatným rozhodnutím správcu dane Daňovým úradom Žilina, pobočka Dolný Kubín č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.11.2018 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 20.02.2019 bol žalobcovi určený rozdiel v sume 91 000 euro

za zdaňovacie obdobie III. štvrťrok 2015, a to nepriznaním žalobcom uplatneného nadmerného odpočtu v sume 2 613,94 euro a vyrubení dane v sume 88 386,06 euro, teda je zrejmé, že žalobca si uplatnil nárok na odpočet DPH podľa zákona č. 222/2004 Z. z. vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť, čím žalobca jednoznačne naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku. Pokiaľ ide o výpočet pokuty, tento je taktiež správny. Trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahol 10 %, preto bolo potrebné vychádzať z § 155 ods. 1 písm. f) bod 4 Daňového poriadku a pokutu vyčísliť ako 10 % zo súčtu vlastnej daňovej povinnosti (88 386,06 euro) a nadmerného odpočtu (2 613,94 euro).

17. Žalobné námietky žalobcu krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné.

18. Žalobca len všeobecne uvádza nezákonnosť napádaného rozhodnutia žalovaného s poukazom na § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) a g) S.s.p. Krajský súd k tejto námietke uvádza, že z administratívnych spisov krajský súd nezistil, žeby správca dane a žalovaný vydali rozhodnutie, ktoré by bolo založené na nesprávnom právnom posúdení, alebo žeby išlo o rozhodnutie nepreskúmateľné, alebo žeby skutkový stav nebol náležite zistený, príp. žeby bol v rozpore s administratívnym spisom a nemal by v ňom oporu a ani z administratívnych spisov nevyplýva, žeby došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Taktiež sa krajský súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že celé rozhodnutie správcu dane a žalovaného je vydané v hrubom rozpore s § 154 ods. 1 písm. g), § 165e ods. 2, § 155 ods. 1 písm. f) bod 1 Daňového poriadku, pretože žalobca sa žiadneho správneho deliktu nedopustil a nenaplnil znaky skutkovej podstaty správneho deliktu po objektívnej a subjektívnej stránke. Ako krajský súd v bode 16 tohto rozsudku uviedol, žalobca svojím konaním jednoznačne naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu a keďže ide o správny delikt postihovaný bez ohľadu na zavinenie, nebol dôvod sa zaoberať úmyslom, ani nedbanlivosťou žalobcu.

19. Taktiež nie je dôvodná žalobná námietka žalobcu, že správca dane nevykonal žiadne daňové konanie vo veci predmetného správneho deliktu. To, že takéto daňové konanie prebehlo je zrejmé zo samotnej existencie rozhodnutia správcu dane o uložení pokuty za spáchanie správneho deliktu ako i z existencie žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Toto konanie o správnom delikte bolo začaté v zmysle § 58 ods. 1 písm. b), ods. 3 Daňového poriadku dorúčením rozhodnutia o uložení pokuty, čo bolo teda prvým úkonom učeným zo strany správcu dane voči žalobcovi. Žalobca nebol ukrátený na svojich právach ako tvrdí, nakoľko voči rozhodnutiu o uložení pokuty mal právo podať opravný prostriedok, čo aj využil. Rovnako sa mohol brániť i v konaní pred Daňovým úradom Žilina, pobočka Dolný Kubín, ktorý rozhodoval o tom, že žalobca si neoprávnene uplatnil nárok na nadmerný odpočet. Krajský súd sa teda nestotožňuje so žalobcom, žeby nemal priestor na uplatnenie svojich práv.

20. Pokiaľ žalobca namieta, že správca dane neuviedol jediný dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnosť, že žalobca nemá nárok na odpočítanie DPH vo výške uvedenej v daňovom priznaní a že správca dane neuviedol jediný dôkaz, že sa žalobca dopustil správneho deliktu, tieto námietky krajský súd taktiež nepovažuje za dôvodné. Skutočnosť, že žalobca nemá nárok na odpočítanie DPH vo výške uvedenej v jeho daňovom priznaní je zrejmá z rozhodnutia Daňového úradu Žilina, pobočka Dolný Kubín č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.11.2018 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 20.02.2019, na ktoré správca dane vo svojom rozhodnutí aj poukazuje a práve toto rozhodnutie Daňového úradu Žilina, pobočka Dolný Kubín č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.11.2018 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 20.02.2019 je dôkazom toho, že sa žalobca dopustil správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku.

21. K poslednej námietke žalobcu o arbitrárnosti rozhodnutia žalovaného a jeho stručného odôvodnenia krajský súd uvádza, že vzhľadom na povahu predmetného správneho deliktu, pri ktorom sa skúma len objektívna stránka, teda porušenie zákonom ustanovenej povinnosti, považuje rozhodnutie žalovaného vrátane jeho odôvodnenia za dostatočné a teda zákonné. Porušenie zákona zo strany žalobcu bolo jednoznačne preukázané a spočíva v tom, že žalobca si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet, ktorý mu rozhodnutím Daňového úradu Žilina, pobočka Dolný Kubín č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.11.2018 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 20.02.2019 priznaný nebol.

22. Podľa § 190 S.s.p., ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

23. Pretože správny súd v prejednávanej veci ustálil, že napadnuté rozhodnutie ako i konanie mu predchádzajúce sú v súlade so zákonom a pretože žalobné námietky (žalobu) vyhodnotil ako nedôvodné, za použitia vyššie citovaného ustanovenia § 190 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žalobu zamietol.

24. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak v danej veci nevyšli najavo skutočnosti, pre ktoré by bolo možné spravodlivo žiadať priznanie náhrady trov konania žalovanému, preto správny súd rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva (§ 168 S.s.p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá S.s.p., § 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 57 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. (z podania musí byť zjavné ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).